

θὸν καὶ τερές τῶν Σποράδων, λιμνὴν την̄ καὶ ταῦτα. A
Εδομέστι πίνει, εὐδέχεται τὸν πόνον τὸν Σφρόνιον ἀ-
παντιέναι πολυθεός γερά πίνει, πάντες τοῖς νο-
μοδέται νομοθετήσεον βουλουμένῳ πίστεσι
τοις ὅρθον τάπεις νόμοις, πρὸς τὸ τέλον πλείσταις,
τοῖς συμβάντις τὸ λεχθέν. τὸ δὲ ἀρδόν την̄
πόλεων θεούς τὸ δέ ιστος ὄρδον, πρὸς τὸ τέλον
λεπτούς ὅλης συμφέσην, καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ τέλον
πολειτεῖ. πολίτης οὐκοῦν μέρος, οὐ μετέχων τῆς
ἀρχειν καὶ αρχομένης, δέοντος εἰς τὸν πολείτην τὸν
πολειτεῖν, εἰπεῖς πρὸς τὸν πολείτην αἴτιον, οὐ
δινεύματος καὶ πορευούμενος αρχαῖς καὶ αρ-
χειν πρὸς τὸν βίον τὸν κατ' αρετὴν. Εἰ δέ
τοι δέσποιντος ποστόντος σταθέσεον ηγέτην αρετής
ταρπολείου, οὐ πλείστης μέρος ἐντος, μηδέ τοι
διαρχούστον πλήρης παραχρῆμα πόλεων, οὐδὲ τοι
μηδὲ συμβατητοῦ τοῦ τηλού μηδέναν αρετήν
παίσιν, μηδὲ τὸ διώκειν αὐτὸν τὴν πολει-
τικὴν πόλεις τὴν ἐπίνεον, οὐ πλείστης εἰ δέ τοι
τὴν ἐπίνεον μόνον ἔπειτα δεῖτον τούτοις μέ-
ρες πόλεων. αἱ δικαιονταὶ γένη αἱ τελεύματος τῆς
ἴσην, αἴστοι ποστοῦν κατ' αρετὴν ὄντες, καὶ
τὴν πολειτικὴν διώκειν ὁστόν γε δεῖν ἐν-
αἰδερποτοις εἴκοσι τῷ τὸν τοσοῦτον. δέ τοι δέ-
λον ὅτι καὶ τὴν νομοθεσίαν παγκρατοῦντο
περὶ τοὺς ιστοις, καὶ τοῦ γένετος καὶ τῆς διω-
μετρίας καὶ τοῦ ποιεύντος εἰς νόμος. αὐ-
τὸν γεράπειστον νόμος. καὶ γε γεράπειστον τοῦ τηλού τοῦ
μονοτελοῦντος πειραζόμενος καὶ τοῦ τηλού λέγοντος
γεράπειστος αἱ τοῦ Αντιπολέμου ἔφοντος λέγοντας
δημιογρεψιῶν τηλού διαπούσων, καὶ τοῦ
οὐδὲ αἱ τοῦ πολειτεῖν παίσιας ἔχειν. δέοντος τοῦ
τεντραγώνος διερχετοράς αἱ δημιογρεψαντούμενα
πόλεις, διὰ τὴν τοιστάδεν εἰπεῖν. αἴτιον γε
δὲ δημοσίος διάκενον τὴν ισόπτην μάλιστα
παίσιν. ὡς τοὺς δημοκούντας ἐφέχειν δι-
νάμειν διὰ πλούτου, οὐ πολυφύτειαν, οὐ πνε-
μήν πολειτικὴν ἴσχυν, αἰγάλειον οὐ καὶ μεσί-
την ἐπὶ τὸν πόλεων χρέοντας αἰγαλεύοντας, μεδο-
λογεῖται τὸν τηλού Αργειαντας τὸν Ηεραλία
κατατελεῖται διὰ τοιωτερού αἰγαλεύοντος γε εδέ-
κτην αὐτὸν εἴσην τὴν Αργειαντας τὸν διέγον, οὐ
τελεθείαντα πολὺ τὸν πλωτηρόν. δέοντος τοῦ
φέροντας τὴν πυρανίδα, οὐ τὴν Πειραιάδην
θεραπεύειν συμβαλλεῖν, οὐχ ἀπλῶς οἰνοτονούσιν θητηπομάτιν. φασί γε τοὺς Πειραιάδην εἰπεῖν
τοῦ οὐδὲν πρὸς τὴν πειραιάντα περινειχεῖν τῆς συμβολῆς, αἴσιαρχιαντας δὲ τοὺς λεπτέρεχοτας

Ex quo ad quæstionem illam, quæ affe-
runt nonnulli, per hunc modum respon-
deri potest. Quæ sunt enim nonnulli, ad
quid respicere legis conditor debeat in
legibus rectissimè constituendis, utrum ad
melioram, an ad plurimum utilitatem, quæ-
do contingat quod modò diximus. Re-
ctum quidem accipiendum est æquè. æ-
què vero rectum ad totius civitatis utili-
tatem, & ad communem ciuitatem, ciuius au-
teas coiuiniter qui particeps est impe-
randi & parandi, licet alius secundum
vnamquaque speciem rerum publicarum.
secundum autem optimam speciem, quæ
potest & eligit parere & imperare ad vi-
tam secundum virtutem degendam.

Quod si unus sit usque adeo super ex-
cellens virtute, vel plures quam unus,
ne tamē totu[m] numero ut implere ciu-
itatem possit, ut neque comparanda sit a-
liorum omnium virtus, neque facultas ge-
rendi rem publicam ad hanc plurium
plures sint, vel unius tantum si unus, non
amplius hi ponendi sunt ciuitatis pars. fieri
et enim illis iniuria, si pariter atque alii
conseruentur: cum sint usque adeo superio-
res secundum virtutem ac ciuilem poten-
tiā, putandum est enim talē virū, tā-
quam Deum in hominibus esse: Ex quo
manifestum est, positionem legum neces-
sariam esse circa æquales genere & potē-
tia, sed in illos tales, non est lex: ipsi enim
lex sunt, etenim ridiculus foret, qui illos
legi subiicere conaretur. Dicerent enim
fortasse quemadmodum de leone scribit
Antisthenes, concionatibus lepusculis, ac
consentibus æquum omnes habere debe-
re. Quapropter a ciuitatibus, que populari-
ter reguntur, Ostracismus repertus est, hæ
siquidem ciuitates æqualitatem maximè
complectuntur. Itaque qui superexcellere
videtur, vel propter diuitias, vel propter
amicos, vel propter aliquā aliam ciuilem
potentiam, extra ciuitatem relegatur ad
tempus aliquod terminatum. Tradunt eti-
am fabula, ob huiusmodi causam Mer-
culem ab Argonautis fuisse relictum, non
enim unum cum aliis nauem regere illū vo-
luisse, ut nimium superexcellentem inter
nauigantes. Quapropter qui vituperant ty-
rannidem & consilium Periandri Thrasibulo
datum, non simpliciter existimandi
sunt recte dicere. Ferunt etiā Periandum
nihil respondisse ei, qui consilij petendi